

Simpsiön historia on rikas. Simpsiötä pidettiin menneisyydessä pelottavana paikkana sen rinteessä vielä 1700-luvulla käytössä olleen mestauspaikan takia. Simpsiöllä on roolinsa myös kansataruissa. Tarinat jättiläismies Tohnin äijästä ja vuoren peikoista ovat ainakin osin tarua. On kuitenkin totta, että Simpsiön yli on kulkenut Töysästä alkanut ikivanha kirkkotie Kyrön kirkkoon. Polun sanotaan olleen olemassa jo 1300-luvulla.

Simpsiö-nimen alkuperä on jäänyt arvailujen varaan. Joidenkin tarinoiden mukaan Simpsiön huipulla olisi ollut järvi, jonka ruotsinkielisestä nimistä "Simsjö":stä eli uimajärvestä olisi johdettu suomenkielinen nimi. On myös arveltu, että vuorella vieraillut piispa Hemming olisi nimennyt paikan Raa-matun Simsonin mukaan. Piispa on levähtänyt rinteessä kivellä, joka tunnetaan yhä Piispan-penkkinä.

Simpsiön lehtokasveja:
kalliokielo, kevätlinnunherne,
koiranheisi, kotkansiipi,
kurjenkello, lehtokuusama,
metsäruusu, metsävirna,
mustakonnanmarja, näsiä,
sananjalka, taikinanmarja

Simpsiön lintuja:
peukaloinen, tiltaltti,
kuukkeli, käenpiika,
palokärki, pähkinähakki,
liro, pikkutylli, rantasipi,
metsäviklo, ruokokerttunen,
metso, pyy, teeri,
ampuhaukka, sinisuohaukka,
huuhkaja, viirupöllö

Taitto: Layout Päivänsäde Menninkäinen - Kuvat: Susanna Alakarhu - Paino: I-print

Luonto Simpsiö

Simpsiö on kvartsiittikalliovuori, joka on syntynyt lähes kaksoi miljardia vuotta sitten vuoripoiutuksessa. Kvartsititin kovuudesta johtuen lukuisien jääkausien kulutuskaan ei ole pyyhkinyt Simpsiötä olemattomiin. Simpsiö on ns. jäännösvuori, joka kohoaa 132 metriä merenpinnan yläpuolelle ja 100 metriä yli ympäröivän lakeuden.

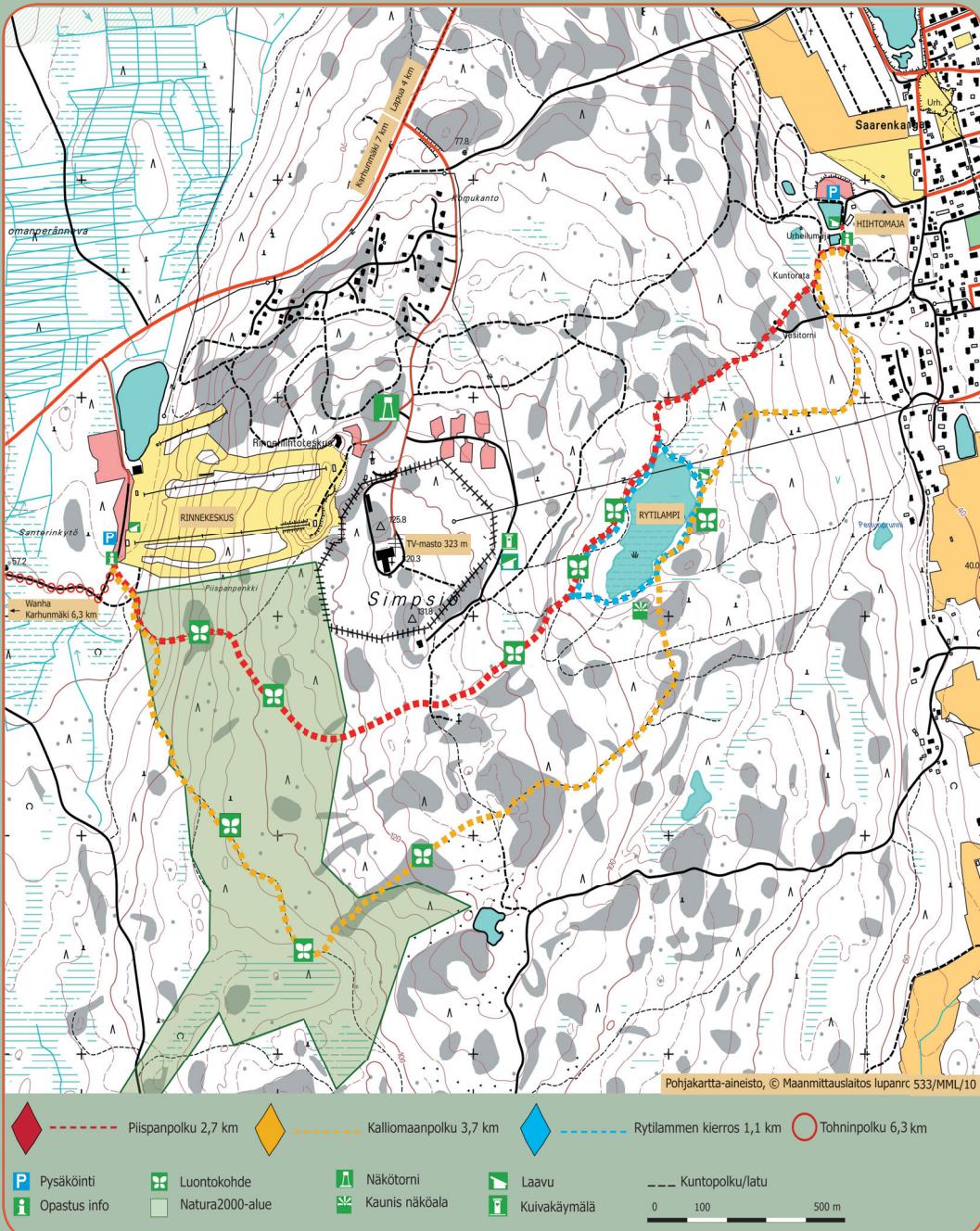
Simpsiö on ainutlaatuinen alue Etelä-Pohjanmaalla ja suuret korkeuserot tekevät siitä erilaisen. Myös luonto sekä lajisto poikkeavat tavanomaisesta metsäluonnosta. Simpsiöllä sijaitsee suoalue, joka kuuluu lehtojensuojeluohjelmaan ja Natura2000-suojeluohjelmaan. Rinteiden rehevissä taskuissa sekä puronvarsilla sijaitsee lehtolaikkujen muodostama kokonaisuus.

Kasvillisuus on erittäin monipuolista kuivaa ja tuoretaa rinne- ja kallionalauslehtoa sekä kosteaa puronvarsilehtoa ja lehtokorpea. Alueen hyönteis- ja lintulajisto on monipuolinen ja siellä esiintyy myös uhanalaisia lajeja. Rehevät pienet suoalueet, karut kalliot, louhikot ja kilpikaarnamänniköt tuovat vaihtelua luontoon. Rytilampi on keskeinen virkistysalue ja linnuston pesimä- ja levähdyspaikka.

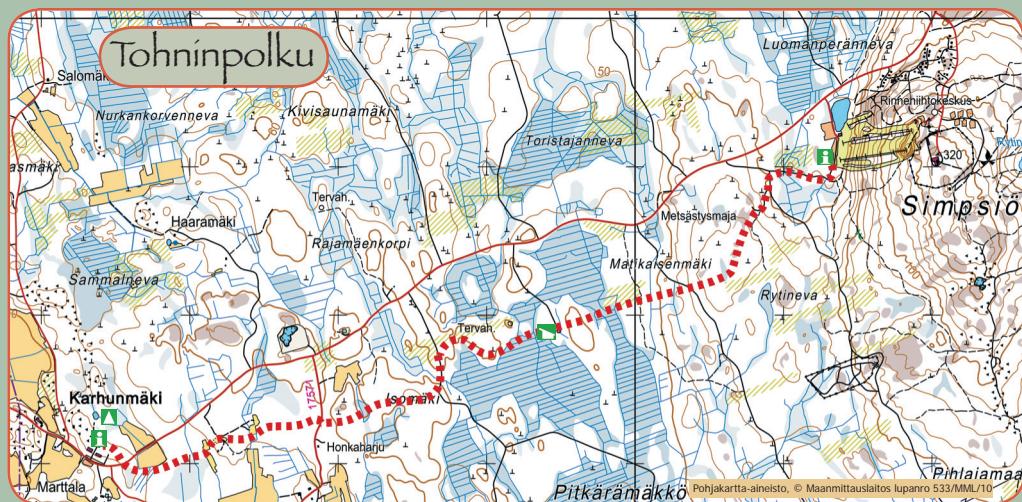

Kalliokielo
Polygonatum odoratum

Simpso sijaitsee Lapuan keskustan länsipuolella noin 30 km Seinäjoelta pohjoiseen ja 80 km Vaasasta itään.

Reitin kunnossapidosta vastaa: Lapuan kaupunki (06) 438 4111

Luontoreitit

Luonto Simpsiön reitit kulkevat sekä suoalueella että yksityismaalla metsäpolkuja ja kuntopolkuja pitkin. Reittejä on kolme: **Piispanpolku**, **Kallioaanpolku** sekä **Ryttilammen** kierros.

Rinnekeskuksen puolelta on reittiyhdeks **Tohninpolku** Wanhan Karhumäen vapaa-ajankeskukseen.

Reitit on opastettu viitoituksin ja reittipaaluin. Reittien varrella on levähdyspaikkoja, laavuja sekä luontokohdetauluja. Kullakin reitillä on oma värisymbolinsa.

Ohjeita kulkijalle:

- Alueella ovat voimassa jokamiehenoikeudet.
- Maasto on paikoitellen kivinen ja epätasaainen, joten jalkineiksi suosittelaan tukevia vaelluskenkiä tai kumisaappaita
- Polun kosteimpien painanteiden yli on rakennettu pitkospuita, jotka ovat sadesäällä liukkaita. Myös kallioalueet ovat kostealla säällä liukkaita.
- Kulje polkuja pitkin, jotta maasto ei turhaan kulu. Varsinkin jääkalopeitteiset kallioalueet ovat kulumiselle herkkiä.
- Tulenteko on sallittu vain siihen osoitetuilla paikoilla. Metsäpalovaroituksen aikana avotulen teko on kielletty myös merkityillä tulenteekoaikilla
- Noudattathan roskattoman retkeilyn periaatetta: vie tuottamasi roskat mennenstäsi.
- Koirat on pidettävä kiinni. Vapaana koirat voivat pelästyttää muita kulkijoita ja metsän eläimiä.

